

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาใน
โรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต

เบญจวรรณ ใจปลื้ม
สาขา การบริหารการศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต จำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ คือครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 103 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบ หาค่าความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.778 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ค่าด้วยค่า t-test แบบ Independent สำหรับประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า (One-way analysis of variance)

ผลการวิจัยพบว่า

- ครูมีความพึงพอใจต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริหารวิชาการ ด้านบริหารงบประมาณ ด้านบริหารบุคลากร และด้านบริหารทั่วไป ทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- ครูที่มีเพศ ต่างกันมีความพึงพอใจของต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต โดยภาพรวมและรายด้านไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

3. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความพึงพอใจต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต โดยภาพรวมและรายด้านไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ

ความพึงพอใจของครูการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์

ความนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ ช่วยให้ได้พัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 4 มาตรา 6 มาตรา 7 ว่าด้วยการศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอด ความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรมการสร้างสรรค้จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการการสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขภายใต้การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 อันเป็นกฎหมายแม่บทสำคัญในการกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาของชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะปฏิรูประบบการบริหารจัดการการศึกษาของไทยให้ยึดหลักความมีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและให้ประชาชนมีส่วนร่วม (มาตรา 9) ในการจัดการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมกำกับ ดูแลการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา รวมทั้งติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด (มาตรา 31) และกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง (มาตรา 39) ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารจัดการด้านการศึกษาจากเดิม

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของชาติ ซึ่งเรียกว่าพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ.2542 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ.2542 เป็นต้นมา ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา เพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของกระแสโลก พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว มีสาระที่เกี่ยวกับการบริหารและจัดการศึกษาที่ยึดหลักสำคัญ 3 ประการคือ 1.การกระจายอำนาจ การศึกษา 2.การบริหาร โดยองค์คณะบุคคล 3. การมีส่วนร่วมของชุมชนและสังคม นอกจากนี้มี สาระสำคัญในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่2) พ.ศ.2545 ยังได้ระบุ หลักการและแนวทางในการปฏิบัติระบบการบริหารการศึกษา จะต้องกระจายอำนาจการบริหารและ การศึกษาไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา

ส่วนของการกระจายอำนาจการศึกษานั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดสาระสำคัญไว้ในมาตรา 39 ว่าให้กระทรวงกระจายอำนาจการ บริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารบุคคลและการบริหารทั่วไป ไปยัง คณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรง ดังนั้นโรงเรียนในฐานะที่เป็น หน่วยงานทางการศึกษาและมีหน้าที่โดยตรงในการจัดการ การศึกษาให้แก่นักเรียนให้เป็นไปตาม มาตรฐานการศึกษาและมีคุณภาพ โดยต้องจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแนวปฏิรูป การศึกษาเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้คือ เก่ง ดี และมีความสุข เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ดังกล่าวโรงเรียนจะต้องปฏิรูประบบการบริหาร การศึกษาใหม่ โดยเตรียมความพร้อมของโรงเรียนต่อ การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการใน 4 ด้าน คือ 1.การบริหารงานวิชาการ 2.การบริหารงาน บุคคล 3.การบริหารงานงบประมาณ 4.การบริหารงานทั่วไปในการกระจายอำนาจการบริหารและ จัดการให้แก่โรงเรียนทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าวนั้นจะทำให้สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบความ อิสระ และคล่องตัวในการตัดสินใจ การบริหารจัดการการวินิจัยสั่งการเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารและครูจะต้องให้ความสนใจ ติดตามความเคลื่อนไหวของข้อมูลข่าวสารทางการศึกษาที่ เกี่ยวข้อง ตลอดจนศึกษาแนวปฏิบัติและระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ในการบริหารและ จัดการในโรงเรียนของตนเอง ทั้งนี้เพื่อให้การบริหาร โรงเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นไป ตามเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.2542 : 6)

สถานศึกษาจำเป็นจะต้องสร้างความพร้อมที่จะทำงานแบบเบ็ดเสร็จในระดับสถานศึกษาให้มี ความคล่องตัว มีอิสระ และมีความเข้มแข็ง ทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยเน้นการให้ชุมชนมี ส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาตั้งแต่การวางแผน การจัดทำหลักสูตร โดยใช้องค์ความรู้ท้องถิ่น รวมทั้งการกำกับ ควบคุม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน และสามารถพัฒนานอย่างต่อเนื่อง (ถวิล มาตรเยี่ยม.2545 : 32-33) และเป็นไปตามพระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ตามหมวด 5 มาตรา 39 ว่าให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งงานวิชาการ งานงบประมาณด้านการบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง และเพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาโดยการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษาได้ผลสำเร็จตามที่มุ่งหวังและเกิดประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยภาพรวมของสถานศึกษาต้องมีการปฏิรูปการบริหารการศึกษา มีการกระจายอำนาจมอบอำนาจมายังหน่วยงานสถานศึกษาอย่างจริงจัง ให้มีความเป็นเอกภาพในการบริหาร

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต เพื่อให้ทราบถึงข้อเท็จจริงของระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการกระจายอำนาจการศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ในการปรับเปลี่ยน แก้ไขระบบการปฏิบัติงาน และเอื้อต่อการสร้างให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ (Knowledge Organization) เกิด Knowledge Worker ซึ่งเป็นต้นทุนทางปัญญา (Intellectual Capital) ขององค์การ ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) ขององค์การ ที่จะนำพาองค์การบรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ได้อย่างยั่งยืนนั่นเอง

วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต จำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ ครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต ปีการศึกษา 2558 จำนวน 143 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต ปีการศึกษา 2558 จำนวน 103 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย สถานภาพของครู แบ่งเป็น
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 ประสบการณ์การทำงาน

2. **ตัวแปรตาม** ประกอบด้วย ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการกระจายอำนาจ การบริหาร การศึกษาใน โรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต ใน 4 ด้าน แบ่งเป็นด้านการ บริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานงบประมาณ และด้านการบริหารงาน ทั่วไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบ หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ชัดเจน และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.50 – 1.00 หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.778 โดยแบ่ง แบบสอบถามเป็น 3 ตอน คือ ข้อมูลส่วนบุคคล เนื้อหาที่จะทำวิจัย ข้อเสนอแนะคำถามปลายเปิด ผลการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถ สรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 103 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วน ใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีประสบการณ์การทำงาน 5 – 10 ปีมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ประสบการณ์การ ทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี และ ประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาใน โรงเรียนเทศบาล วัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต ครูมีความพึงพอใจโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการกระจาย อำนาจการบริหารการศึกษาใน โรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต โดยภาพรวม และรายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจ ต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาใน โรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนคร ภูเก็ต โดยภาพรวมและรายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

อภิปรายผล

1. การแสดงความพึงพอใจของครูต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาใน โรงเรียน เทศบาลวัดขจรรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจใน ด้านบริหารวิชาการ มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป รองลงมา คือ ด้านการบริหารงาน บุคลากร และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตรโดยการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรเป็นประจำทุกปี โดยได้กำหนดไว้เป็นโครงการ ในแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียนทุกปีงบประมาณ ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนจึงมีความเหมาะสมและตรงตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัย ของ สุรัชย์ โสภภาพรม (2549,บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีโดยภาพรวมเห็นด้วยในระดับมากต่อการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีที่มีเพศ วุฒิการศึกษา เขตพื้นที่ที่สังกัด ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง อายุราชการ และขนาดของโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการกระจายอำนาจการศึกษาไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าครูที่มีเพศต่างกัน มีสิทธิเสรีภาพและโอกาสในการแสวงหาความรู้เท่าเทียมกัน จึงส่งผลให้ครูที่มีเพศต่างกันมีความรู้ความเข้าใจ ปฏิบัติงานได้เท่าเทียมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัชย์ โสภภาพรม (2549,บทคัดย่อ)ที่ศึกษาความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีโดยภาพรวมเห็นด้วยในระดับมากต่อการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีที่มีเพศ วุฒิการศึกษา เขตพื้นที่ที่สังกัด ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง อายุราชการ และขนาดของโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานพบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณ คำขลับ (2552,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของข้าราชการครูต่อการบริหารโรงเรียนประเภทที่หนึ่งและโรงเรียนประเภทที่สอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบครูที่มีอายุราชการต่างกัน มีความพึงพอใจต่างกัน วุฒิต่างการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน โดยสรุปแล้วไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต จำแนกตามอายุ ประสบการณ์การสอน และระดับชั้นที่สอน รายวิชา/กลุ่มสาระที่สอน เพื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างต่อความพึงพอใจของครูต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต เพื่อพัฒนาจัดการวางแผนระบบงาน ระบบการทำงานและการบริหารงานของโรงเรียนขนาดเล็กให้มีประสิทธิภาพ

2. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเทศบาลวัดจจรังสรรค์ สังกัดเทศบาลนครภูเก็ต โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยรูปแบบอื่น เช่นแบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ ซึ่งเป็นการสื่อสารสองทางทำให้ผู้วิจัยเข้าใจและตีความข้อมูลได้ง่ายขึ้นและได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

ถวิล มาตรฐาน.(2545).การปฏิรูป:โรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ (School Base

Management:SBM) . (พิมพ์ครั้งที่ 2).กรุงเทพฯ:เสมาธรรม.

สุรัชย์ โสภภาพรม. (2549).ความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545.การศึกษาค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา.มหาสารคาม:มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.(2542).พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ.

2542. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

อรุณ คำขลับ. (2552).ความพึงพอใจของข้าราชการครูต่อการบริหารโรงเรียนประเภทที่หนึ่งและโรงเรียนประเภทที่สอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 .:วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา:มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.